

Kraft, mod disse, slæbende tæt henad Bunden; og de kunne i en forholdsvis kort Tid gjennefare en betydelig Deel af Fjorden, hvorfor der i de saa Nar, de have været brugte, har været ført megen Klage over dem, ligesom det er bemærket, at mange løse og ledige Personer, som følge af Baadenes Billighed, hengive sig til dette Fiskeri, isædetfor at tage Tjeneste om Vinteren, og give Anledning til megen Fredsforstyrrelse, idet de forhindre Baadtrafikfiskeri ved at lægge sig tæt udenom Landdragningsvaadene og standse den tilvandrende Fisk eller ved under Dragningstiden at gaae ind paa selve Bladsene tæt op mod Land, og derved optage den Fangst, som ellers vilde tilfalde Landdragningsvaadene. For at tillade Brugen af disse Baad, hvoraf for Tiden, efter hvad der er oplyst, flere hundrede Stykker ere i Brug, ere følgende Omstændigheder anførte. Da de kunne bruges med langt større Mægt end Malevaad, ere de ikke nær saa farlige for Ungelen; det er derhos et meget hensigtsmæssigt Fiskeredskab, hvilket fremgaaer deraf, at Fangsten med dem i Almindelighed er god, og da de have vundet en saa stor Udbredelse, ansees det betænkeligt aldeles at forbyde dem. Commissionen har derfor troet at burde foreslaae, at de tillades i en ganske kort Tid under visse nærmere Betingelser, som i det Væsentlige ere optagne i Paragraphen, og hvorved en stor Deel af de ovenberørte Misbrug antages at kunne undgaaes. Grunden til, at Tiden for deres Brug er foreslaaet som anført i Paragraphen, er deels, at den bedste Flynder fanges i denne Tid, og deels at forhindre Collisionen med Sildevaadene, som i den vestlige Deel af Fjorden isølge § 11 maae benyttes, fra den 11te November, og for hvilke Snorvaadene i flere Henseender kunne være til Hindrer, navnlig ved at sprede Sildestimerne. Endvidere er der ved Fastsættelsen af denne Tidsbestemmelse taget Hensyn til, at ingen Brug af disse Baad derefter finder Sted i Flynderens Ungletid, som er om Foraaret, samt til i det Hele at frede om Flynderlagtsens Vedligeholdelse i Liimfjorden. Endelig er det af Commissionen bemærket, at naar Tiden er bestemt saaledes, ville unge Menneffer hindres i, hvad

der ofte nu skeer, at opstige deres Tjeneste, for at drage ud paa dette Fiskeri.

Sluttelig tilføies, at Flynderfiskeriet, som tidligere anført, først er begyndt efter Aggercanalens Dannelselse, og at disse Baad saaledes ikke ere omhandlede i Frd. af 15de December 1750, hvorfor deres Brug hidtil ikke ansees for at være forbudt; men til at tillade Brugen i en længere Tid, end af Commissionen foreslaaet, hvorom flere have andraget for Indenrigsministeriet, finder man ingen Anledning, da dette Redskab dog altid maa ansees som temmelig skadeligt.

§§ 29, 30, 31 og 32.

Ufr. Frd. af 15de Dec. 1750 §§ 18—21 og 23. Bestemmelserne i disse Paragrapher ere i det Hele optagne efter Commissionens Indstillinger. Indskrænkningen med Hensyn til Reiegliden er foreslaaet, fordi dette Redskab, naar det fik et større Omfang, muligens kunde benyttes til at fange Val med.

§ 33.

Bestemmelsen i Begyndelsen af denne Paragraph grunder sig paa overeensstemmende Indstillinger saavel fra Commissionen af 1850 som fra Commissionen af 1855. Hensigten dermed er at forhindre, at nye skadelige Redskaber, som maatte blive opfundne, skulle ansees som tilladelige, fordi de ikke udtrykkeligen ere forbudte.

Med Hensyn til de Redskaber, der i denne Paragraph isølge Indstilling af Commissionen fra 1855 udtrykkelig nævnes som forbudte, kan man tildeels henvise til, hvad der ovenfor er bemærket angaaende forskjellige af dem, samt til Frd. af 15de Dec. 1750 §§ 14 og 19. Ved Frd. af 15de Dec. 1750 § 25 in fine var det tilladt Fiskerne af Harboøre og Agger Sogne at bruge Vaad til at fange Bed med, dog maatte de ikke komme længere op i Fjorden end ud for deres egne og Hygum Sognes Grund langs Vesten Dybet. Commissionen har indstillet, at denne Undtagelse maa bortfalde, da saadant Bed nu fanges i Havet, og fordi de Fisk, der tidligere brugtes til Bed, nemlig Sild, Anchovis (Sill) og Smelt, nu